

- enligt artikel 5 b och d i direktiv 2009/147, i dess lydelse enligt direktiv 2013/17, genom att underlåta att säkerställa ett skydd för de fågelarter som avses i artikel 1 i nämnda direktiv, bland annat sparvuggla (*Glaucidium passerinum*), pärluggla (*Aegolius funereus*), vitryggig hackspett (*Dendrocopos leucotos*) och tretåig hackspett (*Picoides tridactylus*), det vill säga genom att underlåta att se till att dessa arter inte dödas eller störs under häcknings- och uppfödningstiden och att deras bon och ägg inte avsiktligt förstörs, skadas eller bortförs i skogsdistriktet Białowieża.

2) Republiken Polen ska ersätta rättegångskostnaderna.

⁽¹⁾ EUT C 338, 9.10.2017.

Överklagande ingett den 15 februari 2018 av Red Bull GmbH av den dom som tribunalen (andra avdelningen) meddelade den 30 november 2017 i de förenade målen T-101/15 och T-102/15, Red Bull GmbH mot Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet

(Mål C-124/18 P)

(2018/C 200/27)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Klagande: Red Bull GmbH (ombud: A. Renck, Rechtsanwalt, S. Petivlasova, abogada)

Övriga parter i målet: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet, Marques, Optimum Mark sp. z o.o.

Klagandens yrkanden

Klaganden yrkar att domstolen ska

- upphäva den överklagade domen av den 30 november 2017 i de förenade målen T-101/15 och T-102/15,
- ogiltigförklara besluten från första överklagandenämnden vid EUIPO av den 2 december 2014 i ärendena R 2037/2013-1 och R 2036/2013-1, och
- förplikta motparten att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Klaganden har inom ramen för sin första grund gjort gällande att tribunalens tolkning av artikel 7.1 a och artikel 4 i varumärkesförordningen⁽¹⁾, vad gäller varumärken bestående av färgkombinationer, åsidosatte principerna om likabehandling och proportionalitet. Tribunalen gjorde fel när den ålade ett nytt och oproportionerligt krav vad gäller den grafiska återgivningen av varumärken som består av färgkombinationer med den felaktiga utgångspunkten att sådana varumärken i sig är mindre precisa. För det första saknar denna utgångspunkt rättslig grund och motsvarar inte något av föremålen i lagstiftningen, och innebär en rättsstridig och oproportionerlig diskriminering av varumärken bestående av färgkombinationer jämförda med övriga typer av varumärken, såsom varumärken som består av en enda färg, ordmärken, formmärken med flera. För det andra strider kriteriet i den överklagade domen mot den inneboende egenskapen hos varumärken bestående av färgkombinationer, vilka, såsom domstolen tydligt godtog i domen *Libertel*⁽²⁾, inte är begränsade i rummet. Den överklagade domen begränsar således varumärken bestående av färgkombinationer till figur-, positions- eller mönstervarumärken i färg. För det tredje kan den överklagade domen innebära att mer än 85 procent av varumärken som består av färgkombinationer av samma typ som klagandens omtvistade registrerade varumärken är ogiltiga.

Inom ramen för den andra grunden gör klaganden gällande att tribunalen åsidosatte artikel 7.1 a och artikel 4 i varumärkesförordningen till följd av en oriktig och otillåten tolkning av domen i målet *Heidelberger Bauchemie* ⁽³⁾ genom att den ålade tre kumulativa villkor för den grafiska återgivningen av varumärken bestående av färgkombinationer, nämligen (i) den exakta nyansen av färgerna i fråga, (ii) proportionerna för färgerna i fråga och (iii) den rumsliga uppställningen av färgerna. Dessa krav var inte nödvändiga för domen och har en oproportionerlig konsekvens bara på kategorin eller klassen av varumärken eller kännetecken som består av färgkombinationer eller för de kännetecken som i sig består av en färg. Vidare har det angetts att det tredje och senast påförda kumulativa villkoret är rättfärdigat av den påstått "begränsade inneboende förmågan hos färger att återge en precis betydelse". Det senare hade hittills granskats i samband med den del av förfarandet för huruvida ett varumärke kunde registreras och inte i samband med kravet på grafisk återgivning, vilket betyder att registreringen redan från början kommer vara ogiltig utan att det är möjligt att visa en förvärvad särskiljningsförmåga eller på annat sätt avhjälpa detta. Den överklagade domen åsidosätter även artikel 4 i varumärkesförordningen genom att den kräver en "uttrycklig" beskrivning av typen av varumärke i fråga och genom att rättsstridigt begränsa den faktiska definitionen av sådana varumärken till att endast omfatta dem som har ett rumsligt (det vill säga figurativt) upplägg som motsvarar den påstådda verkliga användningen som senare görs av varumärket.

Genom sin tredje grund gör klaganden gällande att tribunalen har åsidosatt principen om skydd för berättigade förväntningar genom att i sin dom inte bedöma och beakta den omständigheten att det första angripna varumärket hade getts in före domen *Heidelberger Bauchemie*, och genom att således inte beakta den eventuella tillämpningen av principerna som angavs i domstolens domar i målen *Lambretta* ⁽⁴⁾ och *Cactus* ⁽⁵⁾. Tribunalen åsidosatte även denna princip genom att inte göra en övergripande bedömning av tillåtna och tillförlitliga källor, tillämpliga bestämmelser och regler, EU:s rättspraxis och EUIPO:s riktlinjer för att avgöra om samtliga relevanta omständigheter i det aktuella målet sammantagna kunde utmytna i slutsatsen att motparten hade gett klaganden precisa, ovillkorliga och samstämmiga upplysningar på vilka den förlitade sig genom att iakta dem, vilket ledde till en berättigad förväntning hos klaganden.

Den fjärde grunden avser den omständigheten att tribunalen åsidosatte proportionalitetsprincipen genom att inte beakta oproportionaliteten i ogiltigförklaringen av de båda omtvistade varumärkena under de särskilda omständigheterna i förevarande fall. Särskilt underlät tribunalen att beakta att syftena avseende precision och tydlighet liksom rättssäkerhet kunde uppnås om klaganden hade uppmanats eller tillåtits att förtydliga beskrivningen av båda varumärkena så att de kunde förbli registrerade, istället för att ogiltigförklara registreringarna.

Genom den femte grunden gör klaganden gällande att tribunalen åsidosatte sina rättegångsregler genom att felaktigt tillämpa artikel 134.1 i rättegångsreglerna och förplikta klaganden att ersätta rättegångskostnaderna. De särskilda omständigheterna i förevarande fall och principen om rättvisa kräver i enlighet med artikel 135.1 i rättegångsreglerna att klaganden inte ska förpliktas att ersätta rättegångskostnaderna (och att dem ska ersättas av motparten).

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/1001 av den 14 juni 2017 om EU-varumärken (EUT L 154, 2017, s. 1).

⁽²⁾ Dom av den 6 maj 2003, *Libertel*, C-104/01, EU:C:2003:244.

⁽³⁾ Dom av den 24 juni 2004, *Heidelberger Bauchemie*, C-49/02, EU:C:2004:384.

⁽⁴⁾ Dom av den 16 februari 2017, *Brandconcern/EUIPO och Scooters India*, C-577/14 P, EU:C:2017:122.

⁽⁵⁾ Dom av den 11 oktober 2017, *EUIPO/Cactus*, C-501/15 P, EU:C:2017:750.

Talan väckt den 22 mars 2018 – Europeiska kommissionen mot Konungariket Spanien

(Mål C-207/18)

(2018/C 200/28)

Rättegångsspråk: spanska

Parter

Sökande: Europeiska kommissionen (ombud: É. Gippini Fournier, G. von Rintelen och J. Samnadda)